

Toetsingsadvies over de inhoud
van het milieu-effectrapport
Uitbreiding ESSO Raffinaderij
met Hydrocracker

16 december 1992

384-82

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Toetsingsadvies

Toetsingsadvies over de inhoud van het
milieu-effectrapport Uitbreiding ESSO raffinaderij met
hydrocracker / [Commissie voor de
milieu-effectrapportage]. - Utrecht : Commissie voor de
milieu-effectrapportage
ISBN 90-5237-458-9
Trefw.: milieu-effectrapportage ; olieraffinaderijen /
ESSO Nederland.

College van Gedeputeerde Staten
van de provincie Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP DEN HAAG

Minister van Verkeer en Waterstaat
Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland
Postbus 556
3000 AN ROTTERDAM

uw kenmerk
--

uw brief
12 oktober 1992

ons kenmerk
U1829-92/Mo/mp/384-83

onderwerp
toetsingsadvies MER Uitbreiding ESSO
raffinaderij met Hydrocracker

Utrecht,
16 december 1992

Met bovengenoemde brief stelde U de Commissie voor de milieu-effectrapportage in de gelegenheid advies uit te brengen over de inhoud van het milieu-effectrapport (MER) voor de Hydrocracker van Esso Raffinaderij Rotterdam.

Overeenkomstig artikel 41z van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne bied ik U hierbij het advies van de Commissie aan.

De Commissie is van oordeel dat het MER veel zorgvuldig verzamelde en goed gerepresenteerde milieu-informatie biedt. Daarmee vormt het MER een zeer goede basis voor de besluitvorming.

De Commissie hoopt met haar advies een constructieve bijdrage te hebben geleverd aan de verdere besluitvorming. Zij zal gaarne vernemen op welke wijze U gebruik heeft gemaakt van haar aanbevelingen. Ook stelt zij het op prijs op de hoogte te worden gebracht van de wijze waarop de evaluatie zal plaatsvinden en van het tijdstip van verslaglegging ervan.

ir. K.H. Veldhuis
voorzitter van de werkgroep m.e.r.
Uitbreiding Esso Raffinaderij met
Hydrocracker

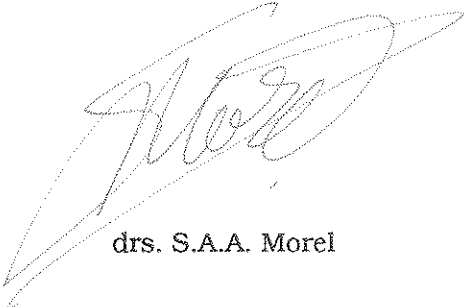
Toetsingsadvies over de inhoud
van het milieu-effectrapport
Uitbreiding ESSO Raffinaderij
met Hydrocracker

Advies op grond van artikel 41z, eerste en tweede lid van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne over de inhoud van het milieu-effectrapport inzake de uitbreiding van de ESSO raffinaderij met hydrocracker,

uitgebracht aan het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland en de Minister van Verkeer en Waterstaat, Rijkswaterstaat directie Zuid-Holland door de Commissie voor de milieu-effectrapportage; namens deze,

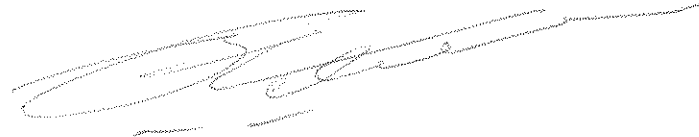
de werkgroep m.e.r. Uitbreiding ESSO Raffinaderij met Hydrocracker

de secretaris

drs. S.A.A. Morel

de voorzitter

ir. K.H. Veldhuis

Utrecht, 16 december 1992

INHOUDSOPGAVE

	Pagina
1. INLEIDING	1
2. TOETSING VAN HET MER OP HOOFDLIJNEN	2
3. TOETSING VAN HET MER OP ONDERDELEN	2
3.1 Probleemstelling en doel	2
3.2 Besluiten en milieubeleid	2
3.3 Voorgenomen activiteit en alternatieven	3
3.4 Bestaande toestand van het milieu en autonome ontwikkelingen	3
3.5 Gevolgen voor het milieu	3
3.6 Vergelijking van alternatieven	4
3.7 Leemten in kennis en informatie, evaluatie achteraf	4
3.8 Vorm en presentatie, samenvatting	5

BIJLAGEN

1. Brief van het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland d.d. 12 oktober 1992, waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld advies uit te brengen.
2. Tekst van de openbare bekendmaking van de start van de m.e.r.-procedure, Staatscourant nr. 199, 14 oktober 1992.
3. Projectgegevens.
4. Lijst van inspraakreacties en adviezen.

1.

INLEIDING

Esso Nederland B.V. heeft het voornemen de structuur en efficiëncy van de bestaande raffinaderij in Botlek aan te passen om de concurrentiepositie te verbeteren en de invloed op het milieu terug te dringen, op de eerste plaats door de produktie van zwavelarme dieselolie. De voorgenomen activiteit behelst:

- de bouw van een hydrocracker-installatie voor de katalytische omzetting (onder toevoeging van waterstofgas) van een hoogzwavelige zware gasoliefractie in lichtere zwavelarme produkten, met een capaciteit van 220 ton/uur.

Aangezien de capaciteit van de nieuwe installaties groter is dan 1 miljoen ton voeding per jaar, is sprake van een m.e.r.-plichtige activiteit ingevolge het besluit milieu-effectrapportage. De m.e.r.-plicht is in dit geval gekoppeld aan de te nemen besluiten op de aanvragen ingevolge de Wet inzake luchtverontreiniging (WLV), de Wet Geluidhinder (WGH), de Hinderwet (HW) en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO). Voor de vergunning-verlening in het kader van de WVO is de Minister van Verkeer en Waterstaat (Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland) bevoegd gezag. Voor de vergunning-verlening in het kader van de overige wetten zijn Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland bevoegd gezag. GS van Zuid-Holland zijn tevens coördinerend bevoegd gezag.

De vergunningaanvragen voor de hydrocracker worden opgenomen in de aanvraag voor een revisievergunning voor het gehele raffinaderij-complex.

De milieu-effectrapportage voor de Hydrocracker is gestart op 2 oktober 1991. Het MER is ter visie gelegd op 19 oktober 1992 (zie bijlage 2). Bij brief van 12 oktober 1992 (bijlage 1) verzochten GS van Zuid-Holland de Commissie voor de milieu-effectrapportage (m.e.r.) te adviseren over de inhoud van het door Esso Nederland B.V. opgestelde milieu-effectrapport (MER).

Het hierbij uitgebrachte richtlijnenadvies is opgesteld door een werkgroep van de Commissie voor de m.e.r. onder voorzitterschap van ir. K.H. Veldhuis. De samenstelling van deze werkgroep is gegeven in bijlage 3. De werkgroep vertegenwoordigt in deze de Commissie voor de m.e.r. en wordt verder in dit advies aangeduid als 'de Commissie'.

In haar toetsingsadvies is de Commissie uitgegaan van:

- het gestelde in artikel 41j van de Wabm, mede gelet op de richtlijnen voor de inhoud van het MER die door het bevoegde gezag vastgesteld zijn;
- de eis dat het MER geen onjuistheden bevat (art. 41w. tweede lid van de Wabm).

Bij de opstelling van het advies heeft de Commissie de van het Provinciaal bestuur van Zuid-Holland ontvangen schriftelijke adviezen, com-

mentaren en opmerkingen in beschouwing genomen. Voor zover deze reacties betrekking hebben op de inhoud van het MER is in de tekst door middel van een voetnoot naar de betreffende reactie verwezen.

In hoofdstuk 2 van dit advies wordt het MER getoetst op hoofdlijnen. Hoofdstuk 3 bevat de opmerkingen van de Commissie op de verschillende onderdelen van het MER. Hierbij is globaal de volgorde aangehouden van onderwerpen die een MER ten minste moet behandelen volgens artikel 41j van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm).

2. TOETSING VAN HET MER OP HOOFDLIJNEN

Naar de mening van de Commissie is het MER voor de Hydrocracker een zeer goede basis voor de besluitvorming over de vergunningverlening, waarbij milieugegevens een volwaardige rol kunnen spelen. Het MER is een goed leesbaar, overzichtelijk document. Alle relevante richtlijnen komen in het MER aan bod. Het rapport brengt goed in beeld wat de milieugevolgen voor de omgeving zijn. Mogelijke aspecten die twijfels kunnen oproepen worden op een juiste wijze als leemten in kennis aangegeven.

3. TOETSING VAN HET MER OP ONDERDELEN

3.1 Probleemstelling en doel

In het MER is duidelijk aangegeven welke ontwikkelingen in de marktsituatie voor aardolieproducten en welke kwaliteitsspecificaties voor bepaalde producten hebben geleid tot het initiatief voor het aanpassen van het productieproces van de raffinaderij. Hoewel de Commissie een zekere gepredisponeerdheid constateert ten aanzien van het voorkeursalternatief, is zij van mening dat de afwegingen die geleid hebben tot de keuze van de bouw van een Hydrocracker in het MER voldoende gemotiveerd zijn.

3.2 Besluiten en milieubeleid

Op dit moment worden in het kader van een Algemene Maatregel van Bestuur de nieuwe normen voor stikstof gehanteerd, betreffende lozingen van behandeld huishoudelijk afvalwater door zuiveringsinrichtingen naar oppervlaktewater dat in beheer is bij de waterkwaliteitsbeheerder. Hoewel deze normen nu nog niet worden toegepast voor industriële lozingen, zal dit naar verwachting in de nabije toekomst wel het geval zijn. Het was wenselijk geweest dat het MER was ingegaan op deze ontwikkeling in relatie tot de voorgenomen activiteit.

3.3 Voorgenomen activiteit en alternatieven

De voorgenomen activiteit en de alternatieven worden goed beschreven. Er wordt voldoende aandacht besteed aan de interactie tussen de Hydrocracker en de overige installaties binnen de raffinaderij.

In relatie tot de gevolgen voor de waterkwaliteit constateert de Commissie dat in het hoofdstuk in het MER over de voorgenomen activiteit te snel wordt geconstateerd dat wijziging van de huidige WVO-vergunning niet noodzakelijk is. Hiervoor worden onvoldoende argumenten aangedragen. In hoofdstuk 7 in het MER (gevolgen voor het milieu) wordt hierop wel uitgebreid ingegaan en wordt mede op basis van een verlaging van de vuilvracht uit de flexi-coker geconcludeerd dat de beïnvloeding van het oppervlaktewater gering is. Niet in het MER, maar afzonderlijk daarvan op basis van de argumentatie in het MER zal Rijkswaterstaat moeten besluiten over het al dan niet aanpassen van de huidige WVO-vergunning. Naar de mening van de Commissie hoort de passage over het niet aanpassen van de WVO-vergunning niet in het MER thuis.

In hoofdstuk 4 van het MER (voorgenomen activiteit) wordt in het kort ingegaan op de slibverbranding. In hoofdstuk 7 (gevolgen voor het milieu) wordt daarop niet teruggekomen. Mede in verband met toetsing van de emissies aan de Richtlijn Verbranden '89 lijkt dit wel gewenst.

Voor de opslag van n-butylmercaptaan en dimethyldisulfide zullen bestaande opslagfaciliteiten worden gebruikt. Het is niet duidelijk of die reeds voor deze verbindingen worden gebruikt. Zo niet, dan zou een toelichting gewenst zijn hoe geurhinder wordt voorkómen. De mededeling dat het gaat om gesloten systemen is in dat geval onvoldoende.

Uit de beschrijvingen blijkt niet of het voorzien van de LPG/LVN destillatietoren T-5012 met nieuwe scheidingsschotels en het daarmee onderbreken van de bestaande procesvoering (tijdelijke) gevolgen heeft voor het milieu.

3.4 Bestaande toestand van het milieu en autonome ontwikkelingen

Dit onderdeel van het MER is goed uitgewerkt.

3.5 Gevolgen voor het milieu

Het MER maakt goed duidelijk wat de toename is van emissies, bijvoorbeeld van SO_x en NO_x, als gevolg van de voorgenomen activiteit. Naar de mening van de Commissie had in het MER beter aangegeven kunnen worden wat de indirecte positieve milieugevolgen van de activiteit zijn, bijvoorbeeld de drastische vermindering van diffuse uitstoot van SO_x,

door het lagere zwavel-gehalte van produkten. De betekenis van de verminderde SO₂-uitstoot op nationale en regionale schaal blijft nu onduidelijk.

Voor de verspreidings-berekeningen van luchtverontreinigende stoffen is gebruik gemaakt van het LTFD-model. Hoewel dit model momenteel algemeen geaccepteerd is, wordt de betrouwbaarheid ervan in een aantal situaties steeds meer in twijfel getrokken. Het model overschat waarschijnlijk de immissies op grotere afstand, terwijl de immissies in de nabijheid van de bron worden onderschat. In verband met deze mogelijke tekortkoming had in het MER iets meer kunnen worden geschreven dan alleen dat het LTFD-model neigt tot overschatten.

Voor de beschrijving van de externe veiligheidsrisico's is gebruik gemaakt van het Extern Veiligheids Rapport voor de gehele plant. De Commissie onderschrijft de conclusie dat de Hydrocracker een verwaarloosbare bijdrage geeft aan het risicobeeld van de gehele plant. Opname in het MER van risicocontouren en de bijbehorende afleiding had de duidelijkheid verhoogd. Daarnaast was het wenselijk geweest aandacht te besteden aan de mogelijkheid van domino-effecten in de directe omgeving van de Hydrocracker.

Het MER bevat summieri informatie over preventieve voorzieningen die externe veiligheidsrisico's reduceren.

3.6 Vergelijking van alternatieven

De vergelijking van alternatieven, in het bijzonder met het meest milieuvriendelijke alternatief, is in het MER goed uitgevoerd.

Op pagina 124 van het MER wordt gesteld dat zoveel mogelijk moet worden geprobeerd het NO_x-niveau te verbeteren. Op pagina 178 blijkt dat het toepassen van een de-NO_x-installatie leidt tot een reductie van de emissie van NO_x ten opzichte van de voorgenomen activiteit van 7,1 ton/jaar. Tevens wordt medegedeeld dat een de-NO_x-installatie om economische redenen niet toegepast zal worden.

3.7 Leemten in kennis en informatie, evaluatie achteraf

In het hoofdstuk 'leemten in kennis' is aangegeven dat de werkelijke hoeveelheid diffuse emissies van de hydrocracker in dit stadium nog niet aangegeven kunnen worden. De Commissie is in dit verband van mening dat diffuse verontreiniging met mercaptanen en sulfiden een onderdeel van het evaluatieprogramma zou moeten vormen, in verband met stank-overlast. Voorbeelden zijn dimethyldisulfide en n-butylmercaptaan.

De Commissie is zich bewust van de complexiteit van de relatie tussen emissies van industriële activiteiten en de gezondheid van de bevolking in het studiegebied. Zij vindt dat aan deze problematiek geen

recht wordt gedaan nu hierop in het MER in het geheel niet wordt ingegaan. Feitelijk zijn gevolgen voor de gezondheid een leemte in kennis, die als zodanig in het MER benoemd had moeten worden.

3.8 Vorm en presentatie, samenvatting

De presentatie van het MER is goed. Hoofdrapport en bijlagen zijn goed op elkaar afgestemd. Het kaartmateriaal, de tekeningen en de tabellen zijn goed verzorgd, met uitzondering van de moeilijk leesbare geluidsbelasting niveaus in figuur 6.1 (pag. 139).

De Commissie is echter van mening dat een betere presentatie van de samenvatting van het MER had kunnen bijdragen aan een beter begrip van de materie bij een groter publiek. Met name de weergave van de proces-schema's had duidelijker gekund, bijvoorbeeld door een adequate toelichting te geven op de gehanteerde nummers en afkortingen. Niet relevante coderingen hadden kunnen worden weggelaten. De vergelijking van alternatieven is in de samenvatting summier. Hier had bijvoorbeeld de vergelijkende tabel 9.2 opgenomen kunnen worden.

In tabel 4.1 in de samenvatting zijn de jaarvrachten van H₂S niet vermeld, terwijl van deze stof de emissies verhoudingsgewijs het meest toenemen als gevolg van de voorgenomen activiteit. Uit het MER zelf zijn deze gegevens overigens wel af te leiden.

BIJLAGEN

bij het toetsingsadvies
over de inhoud van het
milieu-effectrapport
Uitbreiding ESSO Raffinaderij
met Hydrocracker

(bijlagen 1 t/m 4)

BIJLAGE 1

Brief van het bevoegd gezag d.d. 12 oktober 1992, waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld om advies uit te brengen

Provinciehuis
Koningskade 1
2596 AA 's-Gravenhage
Postbus 90602
2509 LP 's-Gravenhage
Telefoon (070) 3116611
Telex 31088 cdkzh nl

Provincie Zuid-Holland
Dienst Water en Milieu

Commissie voor de Milieu-effectrapportage
Postbus 2345
Utrecht

	Commissie voor de milieu-effectrapportage
ingekomen:	15 OKT. 1992
nummer:	3067-92
dossier:	304-b01m63
kopie naar:	Mo.Sc.-pres.-bibl

Dienst : Water en Milieu Ons kenmerk:
Afdeling : ABC
Bijlage : gewijzigde pagina's + bekendmaking
Contactpersoon : J.J. Meijer
Doorkiesnr. : 070 - 3117264
Onderwerp : Milieu-effectrapportage en vergunning-
aanvragen. ESSO Nederland BV voor de
bouw van een Hydrocracker-installatie.

's-Gravenhage, 12 oktober 1992

Hiermee delen wij u, gelet op artikel 41r van de Wet algemene bepalingen milieuhygiene (WABM), mede namens de minister van Verkeer en Waterstaat mee, dat het Milieu-effectrapport (MER) inzake de bouw van een hydrocracker-installatie als uitbreiding van de raffinaderij te Rotterdam en de daarbij behorende vergunningaanvragen aanvaardbaar respectievelijk ontvankelijk zijn bevonden.

De reeds eerder aan u toegezonden revisievergunningaanvragen zijn op een aantal punten gewijzigd. De gewijzigde pagina's zijn als bijlage bijgevoegd.

Het MER, de vergunningaanvragen alsmede de overige van belang zijnde stukken zullen van 19 oktober 1992 tot en met 18 november 1992 ter inzage worden gelegd. Voor de overige gegevens dienaangaande verwijzen wij u naar bijgevoegde bekendmaking die in de Nederlandse Staatscourant en enkele huis aan huis-bladen is verschenen. Gelet op de in de bekendmaking genoemde termijn zien wij uw eventuele reactie gaarne tegemoet voor 18 december 1992.

Gedeputeerde staten van Zuid-Holland,
Voor dezen,

ir. H.J. Bellman.

Bij uw antwoord dienst en afdeling op de enveloppe vermelden en datum en kenmerk op de brief.

Het provinciehuis is met het openbaar vervoer bereikbaar via de tramlijnen 1 en 9 en de buslijnen 18, 65, 88 en 90 en ligt op ruim tien minuten lopen van het station Den Haag Centraal.

BIJLAGE 2

Openbare bekendmaking in Staatscourant nr. 199 d.d. 14 oktober 1992

Provincie Zuid-Holland

INSPRAAK MILIEU-EFFECTRAPPORTAGE/ VERGUNNINGVERLENING

ESSO Nederland b.v. heeft het voornemen om de bestaande raffinerij aan de Bollekweg 121 te Rotterdam uit te breiden met een zogeheten 'Hydrocracker'-installatie voor de omzetting van een hoogzwavelige zware gasoliefractie in lichtere zwavelarme produkten met een capaciteit van 220 ton/uur. Met deze uitbreiding wil ESSO inspelen op de ontwikkeling waarbij scherpere milieu-eisen aan de kwaliteit (o.a. zwavelgehalte) van produkten worden gesteld.

Procedure.

In verband met deze uitbreiding van de inrichting m.b.t. welke reeds meerdere vergunningen verleend zijn, zijn revisievergunningaanvragen ingediend krachtens art. 6a van de Hinderwet (HW), art. 22 van de Wet inzake de luchtverontreiniging (WLv) en art. 22 van de Wet geluidhinder (WGH). Uit het MER is gebleken dat de voorgenomen uitbreiding marginale gevolgen heeft voor de alvalwatersituatie van de bestaande raffinerij. De uitbreiding kan voor wat betreft de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) worden gerealiseerd binnen de vigerende vergunningvoorschriften. Voor de besluitvorming over deze vergunningaanvragen is een Milieu-effectrapport (MER) opgesteld, waarvoor in maart 1992 door de bevoegde instanties de richtlijnen zijn vastgesteld. Het MER en de vergunningaanvragen zijn door de initiatiefnemer, ESSO Nederland b.v., op 14 augustus 1992 ingediend bij de Provincie Zuid-Holland. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland coördineren de voorbereiding en behandeling van het MER en de vergunningaanvragen. Het MER en de vergunningaanvragen zijn door de bevoegde instanties aanvaardbaar respectievelijk ontvankelijk verklaard.

Inzage.

Het MER en de vergunningaanvragen liggen van 19 oktober 1992 tot en met 18 november 1992 ter inzage op de volgende plaatsen:

- Provinciehuis, kamer A 540, Koningskade 1 te 's-Gravenhage, tel.nr.: (070) 3117324;
- Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, Boompjes 200, gebouw Pakhoed, kamer 005 te Rotterdam, tel.nr.: (010) 4026200;
- DCMR Milieudienst Rijnmond, 's-Gravelandseweg 565 te Schiedam, tel.nr.: (010) 4273699;
- Gemeente Spijkenisse, Raadhuislaan 106, tel.nr.: (01880) 50911;
- Gemeente Vlaardingen, Westnieuwland 6, tel.nr.: (010) 4455200;
- Openbare bibliotheek Rotterdam, Hoogsstraat 110 te Rotterdam.

Buiten kantooruren is inzage van de stukken mogelijk na telefonische afspraak.

Bezwaren.

Schriftelijke bezwaren ten aanzien van de vergunningaanvragen en opmerkingen over het MER kunt u van 19 oktober 1992 tot en met 18 november 1992 indienen bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Koningskade 1, 2596 AA 's-Gravenhage. Uw persoonlijke gegevens worden niet bekendgemaakt als u daar in een aparte brief bij het bezwaarschrift om vraagt.

Mondelinge bezwaren en opmerkingen kunt u naar voren brengen tijdens een openbare zitting die plaatsvindt op 9 november 1992 om 19.30 uur op het Stadhuis van Rotterdam, Coopsingel 40, kamer 16 te Rotterdam. Tijdens deze zitting wordt u eveneens in de gelegenheid gesteld met de vertegenwoordigers van de aanvrager en met de bevoegde instanties over de vergunningaanvragen van gedachten te wisselen.

Wij wijzen erop dat later in de procedure alleen degenen die bezwaar hebben gemaakt tegen een of meer aanvragen en degenen die kunnen aantonen dat zij daar toe redelijkerwijs niet in staat zijn geweest, bezwaar kunnen indienen tegen de ontwerp-beschikkingen.

Na genoemde bezwaartermijn liggen het MER, de vergunningaanvragen en de overige van belang zijnde stukken ter inzage tot aan het einde van de termijn waarbinnen beroep tegen de beschikkingen kan worden ingesteld op de hierboven genoemde plaatsen van terinzagelegging.

Inlichtingen:

Voor meer informatie en kopieën van de ter inzage gelegde stukken kunt u zich wenden tot de heer J.J. Meijer, tel.nr.: (070) 3117264 of mevrouw S. Gerelant, tel.nr.: (070) 3117324.

DJWM/24R

BIJLAGE 3

Projectgegevens

Initiatiefnemer: Esso Nederland B.V.

Bevoegd gezag: Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, de Minister van Verkeer en Waterstaat.

Besluit: Verlening revisie-vergunning ingevolge de Wet Luchtverontreiniging, de Wet Geluidhinder en de Hinderwet.

Activiteit: Esso Nederland B.V. heeft het voornemen een zogenoemde Hydrocracker-installatie te bouwen voor de katalytische omzetting (onder toevoeging van waterstofgas) van een hoogzwavelige zware gasolie-fractie in lichtere zwavelarme producten. Met de bouw van deze installatie wordt ingespeeld op de ontwikkeling waarbij via Europese richtlijnen scherpere milieueisen worden gesteld aan de kwaliteit van dieselolie. Met behulp van de hydrocracker kan dieselolie met een verlaagd zwavel-gehalte worden geproduceerd.

Aangezien de capaciteit van de nieuwe installaties groter is dan 1 miljoen ton voeding per jaar, is er sprake van een m.e.r.-plichtige activiteit, gekoppeld aan de vergunningverlening ingevolge de hierboven genoemde wetten.

De vergunning-aanvragen voor de hydrocracker worden opgenomen in de aanvraag voor een revisie-vergunning voor het gehele raffinaderij-complex.

Stand van zaken: De bekendmaking van de start van de milieu-effectrapportage voor de Hydrocracker vond plaats op 2 oktober 1991. Bij brief van 20 september 1991 verzochten GS van Zuid-Holland de Commissie voor de milieu-effectrapportage (m.e.r.) te adviseren over de op te stellen richtlijnen voor de inhoud van het door Esso Nederland B.V. op te stellen MER. In verband met uitstel van het locatiebezoek op verzoek van Esso Nederland B.V., is de adviestermijn voor de Commissie verlengd tot 4 februari 1992. Het advies voor richtlijnen van de Commissie is op 24 januari 1992 uitgebracht.

Het MER is bekend gemaakt op 19 oktober 1992. De Commissie wisselde op 15 december 1992 met bevoegd gezag en initiatiefnemer van gedachten over het concept-toetsingsadvies. Het advies is uitgebracht op 16 december 1992. In haar toetsings-advies concludeert de Commissie dat het MER een zeer goede basis is voor de besluitvorming.

Samenstelling van de werkgroep:

prof.drs. P.J. van den Berg
ir. A. Kiestra
dr. H. Nieboer
ir. K.H. Veldhuis (voorzitter)
ir. B.J. Wiekema

Secretaris van de werkgroep: drs. S.A.A. Morel.

BIJLAGE 4

Lijst van inspraakreacties en adviezen

nr.	datum	persoon of instantie	plaats	datum van ontvangst Cie. m.e.r.
1.	921105	Zuidhollandse Milieufederatie	Rotterdam	921116